

Jednací číslo: 7 C 51/2009 – 98

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - západ rozhodl předsedou senátu JUDr. Filipem Havrdou jako samosoudcem ve věci žalobce: **RENCAR PRAHA, a.s.**, se sídlem Šaldova 425/12, 180 00 Praha 8, IČ: 00506397, právně zastoupeného Mgr. Barborou Krásovou, advokátkou se sídlem Italská 1219/2, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **GTS ALIVE s.r.o.**, se sídlem U Hřiště 260, 252 68 Středokluky, IČ: 26193272, právně zastoupeného Mgr. Petrem Růžičkou, advokátem, se sídlem Malá Štěpánská 9, 120 00 Praha 2, v řízení o zaplacení částky 24.530,00 Kč s příslušenstvím

T a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 12.996,80 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 12.996,80 Kč od 1.9.2008 do zaplacení ve výši repo sazby stanované ČNB platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o 7 procentních bodů ročně, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ve zbylé části se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal stanovení povinnosti žalovanému zaplatit shora uvedenou částku. Podanou žalobu odůvodnil tím, že dne 31.1.1997 uzavřel s Dopravním podnikem hl. m. Prahy, a.s. smlouvu o pronájmu plochy pro reklamní činnost, ve znění pozdějších dodatků. Na základě této smlouvy má žalobce výhradní právo používat k reklamní činnosti veškeré plochy na všech movitých i nemovitých věcech ve vlastnictví této společnosti. V měsíci srpnu 2008 objevil žalobce ve stanicích metra Anděl, Chodov a Muzeum podlahové grafiky spočívající v nápisu „Řekni si o slevu!

www.alivekarta.cz“, kdy tato reklama byla umístěna bez jakéhokoliv smluvního vztahu se žalobcem. Žalovaná částka představuje obvyklou cenu dle sazebníku ve výši 7.900,- Kč za jednu podlahovou grafiku, kdy tato částka představuje částku za jeden měsíc, což je minimální doba pronájmu a částka ve výši 830,- Kč představuje náklady na odstranění podlahových grafik. Žalobce vyzval žalovaného k úhradě této částky, žalovaný však toto odmítl.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Žalovaný uvedl, že jakoukoliv grafiku do prostor metra neumístil a ani si její umístění neobjednal. Umístěním podlahových grafik se žalovaný nijak neobohatil a vznesl námitku nedostatku žalobcovy aktivní legitimace a své vlastní pasivní legitimace.

Soud provedl výslech svědkyně Heleny Macháčkové, zaměstnankyně žalobce. Tato svědkyně ve své výpovědi popsala, jakým způsobem nalezla předmětnou reklamu a jak v takové situaci postupuje.

Výpisem z obchodního rejstříku účastníků soud ověřil jejich existenci a oprávnění osob za ně jednat.

Smlouvou o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřenou mezi Dopravním podnikem hl. m. Prahy, a.s. a žalobcem soud zjistil, že jejím předmětem jsou plochy využitelné pro instalaci reklamy a reklamních zařízení a to na věcech movitých a nemovitých ve vlastnictví dopravního podniku, kdy podle čl. VI.5. žalobce odpovídá za realizaci reklamy a to i prostřednictvím třetích osob. Dodatkem č. 3 k této smlouvě pak soud zjistil, že zde došlo k nahrazení předmětu účelu smlouvy, kdy ve vztahu k posuzovanému případu jde spíše o změnu formulační.

Pořízenou fotodokumentací soud zjistil, jaké reklamy byly umístěny na stanicích metra Muzeum, Chodov a Anděl.

Ceníkem žalobce soud zjistil, že cena jednoho kusu reklamy o rozměrech 132 x 90 činí na dobu jednoho měsíce 7.900,- Kč, kdy mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že jde o cenu obvyklou.

Výzvou k vydání bezdůvodného obohacení ze dne 21.8.2008 a výzvou k úhradě vynaložených nákladů ze dne 9.9.2008 soud zjistil, že žalobce vyzval žalovaného k vydání bezdůvodného obohacení a jím vynaložených nákladů a odpověď žalovaného ze dne 22.9.2008 zjistil, že tento požadavek byl ze strany žalovaného odmítnut.

Protokoly o zjištění neoprávněné umístění reklamy ze dne 15.8.2008 sepsanými svědkyní Macháčkovou soud zjistil, že tohoto dne objevila ve stanici Muzeum C, Anděl a Chodov předmětné reklamy.

Dohodou o provedení práce ze dne 1.9.2008 soud zjistil, že žalobce uzavřel tuto dohodu s Vladimírem Rubešem, který do od 1.9. do 5.9.2008 měl odstranit za odměnu ve výši 830,- Kč reklamy z ploch ve stanicích Anděl, Muzeum a Chodov.

Pokyny k této dohodě pak soud zjistil, že popis určení odpovídá popisu umístění sepsaného svědkyní Macháčkovou v jí vytvořených protokolech.

Všechny takovéto důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná, kdy na straně žalovaného došlo k bezdůvodnému obohacení spočívajícím v bezplatném užívání reklamních ploch žalobce po dobu 17 dnů.

Podle § 420 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., v platném znění, každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

Podle § 451 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., v platném znění, kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí musí obohacení vydat a podle odst. 2 téhož ustanovení bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním bez právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch, získaný z nepoctivých zdrojů.

V daném případě bylo v průběhu soudního řízení jednoznačně prokázáno, že mezi žalobcem a Dopravním podnikem hl. m. Prahy byla uzavřena smlouva, na základě které přenechala tato společnost žalobci plochy využitelné pro instalaci reklamy a reklamních zařízení, a to na věcech movitých a nemovitých ve svém vlastnictví. Na základě této smlouvy ze dne 31.1.1997 ve znění dodatků je tedy dána aktivní žalobní legitimace žalobce.

Dne 15.8.2008 byly objeveny tři předmětné reklamy. Tyto reklamy byly objeveny ve stanicích metra Muzeum, Chodov a Anděl svědkyní Macháčkovou. Svědkyně Macháčková přestože je zaměstnankyní žalobce, je svědkyní zcela věrohodnou. Soud nemá nejmenší důvod její výpověď zpochybňovat. Jasným způsobem popsala svou pracovní náplň a vysvětlila svůj postup, pokud objeví nějakou neohlášenou reklamu, kdy tento postup a výpověď této svědkyně jsou jednoznačně doplňovány sepsanými protokoly ze dne 15.8.2008 a pořízenou fotodokumentací.

K odstranění reklamních ploch pak došlo dne 1.9.2008 na základě dohody o provedení práce uzavřené mezi žalobcem a panem Rubešem, kterému za odstranění těchto reklamních ploch byla zaplacená částka ve výši 830,- Kč. To, že předmětem této dohody bylo odstranění právě reklamních ploch propagujících žalovaného je zřejmé z pokynů k dohodě, kdy popis reklamních plochy, resp. jejich umístění jednoznačně odpovídá popisu obsaženému v protokolech sepsaných svědkyní Macháčkovou.

Žalobcem byla požadována částka ve výši 7.900,- Kč za jednu reklamní plochu, kdy tato částka je částkou, za kterou jsou plochy pronajímány, přičemž odpovídá jednomu měsíci, coby nejkratšímu časovému období, na které jsou smlouvy uzavírány, což soud posoudil jako případné bezdůvodné obohacení.

Pokud jde o částku ve výši 830,- Kč tuto soud posoudil jako případný nárok na náhradu škody a účastníkům se v tomto směru dostalo i poučení dle ustanovení § 118a odst. 2 o.s.ř. V daném případě, jde-li o částku ve výši 830,- Kč, žalobce netvrdil a ani neprokazoval, že by to snad měl být žalovaný, kdo umístil reklamu na ploše, kterou spravuje žalobce a vzhledem ke skutečnosti, že samotným předpokladem nároku na náhradu škody je porušení právní povinnosti a žalobce toto ve vztahu k žalovanému ani netvrdil a ani neprokazoval, bylo zcela nadbytečné v této části se žalobou dále zabývat a provádět dokazování k výši částky, kterou žalobce na odstranění reklamních ploch skutečně vynaložil.

Pokud jde o částku ve výši 23.700,- Kč, která představuje požadované bezdůvodné obohacení žalovaného, pak lze dát za pravdu žalobci, že skutečně k bezdůvodnému obohacení došlo. O bezdůvodné obohacení se totiž jedná rovněž o tehdy, pokud se majetek obohaceného nezmensil ač se zmenšit měl. Zde lze odkázat např. na rozhodnutí R 25/1986, kdy majetkový prospěch vzniká především tak, že se dosavadní majetek obohaceného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, může však spočívat i v tom, že se jeho dosavadní majetek nezmensil, třebaže by k tomu jinak došlo, kdyby byl obohacený plnil své povinnosti. Odpovědnost za získaný majetkový prospěch, který musí vydat, vzniká bez zřetele na zavinění. Povinnost vydat bezdůvodné obohacení není vázána na zavinění na straně obohaceného. Je zde vytvářena koncepce tzv. kvazideliktu, k tomu např. shodně Jehlička O., Švestka J., Kárová J. a kol. Občanský zákoník, Komentář. 8. vydání Praha: C.H. Beck 2003, 565 s. Je tedy zcela nerozhodné, zda to byl žalovaný nebo třetí osoba, kdo umístil, nebo nechal umístit reklamu, plnění bylo poskytnuto žalovanému.

Jde-li o námitku žalovaného, že nastalá situace by mohla vést k zcela absurdním situacím, kdy by se soutěžitelé vzájemně poškozovali obdobným způsobem, pak tuto soud neshledává jako důvodnou, neboť v takovém případě by byly zjevně žaloby zamítány pro rozpor s dobrými mravy. V daném případě tomu však tak není.

Jde-li o samotnou částku, do níž byla žaloba shledána důvodnou, pak soud vyšel ze zásady, že pro výši obohacení je rozhodná doba plnění po kterou se žalovanému toto dostalo. Skutečnost, že žalobce sám nabízí pronájem reklamních ploch na dobu minimálně 1 kalendářního měsíce není významná, neboť v daném případě nešlo o smluvní vztah. Sama částka 7.900,- Kč za jednu reklamní plochu byla mezi účastníky učiněna cenou obvyklou. Základem výpočtu je částka 23.700,- Kč, při poměrném plnění za dobu od 15.8.2008 do 1.9.2008 /17 dnů/ činí tato částka 12.996,80 Kč. Ve zbylé části je pak žaloba nedůvodná.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů. Poměr úspěchu mezi účastníky byl přibližně stejný, z tohoto důvodu tedy soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze.

Nebude-li dobrovolně plněna povinnost uložená tímto rozhodnutím, má oprávněná osoba možnost domáhat se svého práva návrhem na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 18. září 2009

JUDr. Filip Havrda
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Ivana Škarková

